

Så vil jeg gerne sige til hr. Ove Fich, at det, vi ønsker, er, at man kan give mandat i disse sager. Man siger, at det er mellemstatsligt. Javel. Hvorfor har man så taget det så alvorligt i Holland? Ja, det har man, fordi dette Schengensamarbejde indebærer afgørelser med store personlige konsekvenser f.eks. for mennesker, som er flygtninge.

Det vil sige, at det er sager, der er meget følsomme, meget tunge, og hvor det er vigtigt, at man har en parlamentarisk kontrol, der er mindst lige så god som den, man har med EU-lovgivning i almindelighed. Det vil man altså ikke gennemføre.

Hr. Ove Fich siger, at vi får en orientering. Jamen det er ikke nok. Vi skal have en mandatgivning, for der er tale om ting, som er så følsomme, at det er mindst lige så væsentligt som meget af den lovgivning, der i øvrigt finder sted.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Jeg synes, at det indlæg, hr. Albrechtsen lige har afleveret, til fulde bekræfter, hvad jeg sagde før, at det er politiske motiver, det er politiske vurderinger, det er taktiske overvejelser, også for så vidt angår Danmarks kurs og position på regeringskonferencen, hvor man forhandler om mulige udviklinger på EU-området, som ligger til grund for den holdning, som hr. Albrechtsen har.

Det er noget med, om karakteren af det samarbejde, vi her er ved at begive os ind i og, hvis vi vedtager forslagene, kommer ind i, om dets karakter af mellemstatsligt samarbejde skal ændres. Jamen det, vi tager stilling til nu og her, er jo, som det ser ud.

Det, som hr. Albrechtsen vil, er, at det flertal, som vil støtte forslagene, skal begive sig ind i taktiske overvejelser, om det nu vil være klogt for Danmark at have vedtaget det her inden da. Vi har tilsvarende taktiske overvejelser politisk set. Vi vil gerne være med til at bevise, at det mellemstatslige samarbejde kan blive til noget, at der kan komme resultater af, at Danmark vil ratificere det. Men så skal vi også lade være med at blande det sammen og sige, at dette er saglige argumenter mod en udvalgsbehandlings kvalitet.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Hr. Keld Albrechtsen, hvis indsigt i disse forhold jeg anser for at være overordentlig stor,

undlod at svare på mit spørgsmål: Hvilke mellemstatslige aftaler findes der, som Danmark er medlem af, hvor der er en parlamentarisk kontrol af aftalen?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg kan oplyse fru Elisabeth Arnold om, at vi netop i Folketingets Europaudvalg har vedtaget retningslinjer vedrørende WTO-arbejdet. Nu kan det godt være, at WTO i virkeligheden er overstatsligt, men jeg troede, at man hos Folketingets flertal havde den opfattelse, at det var mellemstatsligt.

Så der findes altså andre situationer, som er fuldstændig parallelle, hvor man har fundet det nødvendigt at have en ordentlig parlamentarisk kontrol og en mandatgivning. Men jeg må så konstatere, at man føler ikke, at sager, der har konsekvenser for menneskers skæbne, om de skal afvises eller ej ved de ydre grænser osv., er så følsomt og så vigtigt et område, at man skal have en tilsvarende parlamentarisk kontrol som den, der er med en mellemstatslig organisation som WTO.

Det må jeg bare konstatere og beklage dybt, men jeg vil da fortsætte med at forsøge at påvirke formanden for Folketingets Europaudvalg, som dog gav det tilsagn, at vi skal drøfte sagen yderligere i udvalget. Vi vil da ikke opgive, selv om det bliver nedstemt i dag.

Så vil jeg sige til hr. Bjørn Elmquist, som mente, at sagen var ordentligt behandlet i udvalget, og mente, at min kritik skød over målet: Ja, dér vil jeg altså sige, at vi har simpelt hen aldrig haft, som jeg kan huske det, her i Folketinget en sag, der er blevet afsluttet på et tidspunkt, hvor der ikke har været besvarelser af spørgsmålene, hvor man stadig væk havde samråd om væsentlige problemer, som havde været fortiet for Folketinget, og som man ikke ønskede at afvente. Og så afgiver man alligevel betænkning om noget, som hr. Elmquist selv indrømmer er, som det ser ud nu, vel vidende fra hr. Elmquists side, at hele grundlaget for det, man nu agter at beslutte, kan blive lavet totalt om på regeringskonferencen med det resultat, at den danske regering kommer ud i en sump af problemer, som den ikke kan løse, hvis den først har sagt ja til Schengenaftalen her ved tredjebehandlingen i næste uge.

Så vil det nemlig være for sent at reparere de skader, der sker, og som der blev gjort opmærksom på i det notat, som man skrev i Justitsministeriet, men som Folketinget ikke må få.